

Nusret SOYLU

Sosyal Hizmet Uzmanı (Araştırmacı)

Koruyan Kucaklar

Aslında sıradan bir gündü benim için. Kalktım, eşimin hazırladığı güzel kahvaltı için mutfığa doğru yönelirken, beş çocuğumdan en küçüğü Büşra her günkü gibi daha sandalyeme oturur oturmaz koşarak kucağıma oturup omzuma koymuştu başını uyku mahmurluğuyla... Canım kızım... Sonra fark ettim ki diğer canım yavrum da Şeyma mutfak kapısından tek gözüyle gizlice bizi izliyordu. Yanımıza gelmesi için seslendim, ilk önce utandı, çekindi gelmek istemedi. Çünkü ailemize katılalı daha iki ay olmuştu. Yeni yeni alışiyordu bize. Hatırlıyorum da çocuk yuvasında ilk karşılaştığımızda canım yavrum nasıl da korkuyordu. Evet Şeyma'ya koruyucu aile olmuştuk ve eşimle birlikte her şeyden korumak istiyorduk onu, tıpkı diğer dört yavrumuz gibi...Mutfak kapısına yanağını yaslamış küçücük yüreği ürkek bir serçe edasıyla öyle çarpıyor ki, sanki yerinden fırlayacak, masum ve ağırlıklı bakışları arasında bir rüya korkusuyla, seslendim gel yavrum diye... İrkildi ve etrafına şaşkınca bakındı, kendisine seslendiğimi fark edince çekinerek yanıma geldi ve boş olan dizime oturarak başını diğer omzuma koydu. Kısa bir zaman sonra Şeyma ağlamaya başladı. Annesi de hemen yanımıza geldi n'oldu kızım diye? Şeyma'mız öyle ağlıyordu ki görseniz yüreğiniz parçalanırdı içli içli. Ve sonra bizim hayatımızda hiç unutamayacağımız o cümleyi söyledi canım kızımız: " Ben baba kucacağının bu kadar tatlı olduğunu bilmiyordum." Evet bunu söyleyen altı yaşındaki kızımız Şeyma idi. o gün artık sıradan bir gün

değildi bizim için, eşimle anladık ki iyi ki koruyucu aile olmuşuz. İyi ki bir yavrumuza daha anne baba kucacağının sıcaklığını hissettirmişiz...

Saygıdeğer büyükler ve değerli yöneticiler Şeyma'ların, Ali'lerin, Hatice'lerin sıcak bir aile ortamına kavuşturulması için çaba göstermemiz gerektiğini dolayısı ile ciddi sorumluluklarımızın olduğunu vurgulamak maksadıyla birkaç hafta önce yaşadığımız yukarıdaki hadiseyi sizlerle paylaşmak istedim.

Evet; çocuk demek, emekle yoğrulmuş sevgi demek, çocuk demek neşe demek, çocuk demek korumak, kollamak, güven sağlamak demek, bütün çocuklar kendilerini koruyacak, sevecek, destekleyecek, güven sağlayacak sıcak bir aile ortamı ister. Sevgi ile büyüyen, sıcacık aile ortamında yetişen çocuk ile, bunların hiç birini yaşamamış ve tatmamış çocuk bir olur mu?

Bu durumda neden koruyucu aile olmalıyız?

- Tatlı bir baba kucacı Şeymalar için...
- Anne şefkati Ali'ler ve Hatice'ler için...
- Topluma ve devlete tam güven duymaları için...
- Çocuklarımız için.

Evet, hayatımızı adarız çocuklarımıza, en iyisini yesin, giysin, en iyi yerlerde okusun, iyi bir işe sahip olsun, iyi bir insan olsun diye... Peki hiç düşündük mü o gözü-müzden sakındığımız yavrularımızın kötü bir arkadaş kurbanı olabileceğini? İşte sahip çıktığımız her Şey-

ma'lar da, aslında B   ra'ları da koru-
du umuzu...

- Sağlıklı toplumlar için...
- İyi bir kom  luk için... İnsanlık için...
- Yardımla mak için...
- Gelece imize sahip çıkmak için...
- Kendimiz için... Bir  ocu un ses-
siz ve monoton bir eve ne e kat-
ması için...

Devlet çok modern binalar yapsa da,
i  tefri atını çok l  k eşyalarla donat-
sa, hatta adına sevgi evleri demiş olsa
da, anne ve baba kuca ının verdiği
mutluluğu çocuklarımıza veremez.
Bunun için adına koruyucu aile dedi-
 imiz hizmet modeli çeşitli nedenlerle
 z ailesi yanında bakımları bir süre
için sağlanamayan çocuklarımıza sa-
hip çıkmayı, eğitimini, bakım ve ye-
ti tirilme sorumluluğunu üstlenmeyi
gerekli kılmaktadır.

Koruyucu aile, gönüllü olarak sevgi ile
bu yola çıkmaktır.

Koruyucu aile, maddi gücün yetmi-
yorsa da devlet desteğiyle bu yola ba 
koymaktır.

Koruyucu aile, korunmaya muhtaç  o-
cuklarımızın sorumluluğunu devlet ile
paylaşmaktadır.

Unutmayalım ki elinden tuttu umuz,
kucakladığımız her  ocuk bütün top-
lumumuz için başarı ve sevinç kayna-
 ı olacaktır. Ailemize ne e katarken
 ocu umuza da yüreğini ısıtacak bir
sevgi vermiş olacağız. Unutmayalım
ki çocuklar sevgi yolunda bizi bekliyor.
Bu yolda kar ıla mak umuduyla.

SOL YANIM ACIYOR ANNE

Merhaba anne,

Yine ben geldim.

Merak etme okuldan çıktım da geldim.

**Anneler de babalar gibi merak eder mi bilmiyorum ama
Ali, "Okula gitmezsem annem çok kızar, merak eder."
demişti de onun için söylüyorum.**

**Geçen hafta   retmen, sa  elimde sarımsak, sol elimde
soğan dedirte dedirte   retti sa ımı solumu.**

Ben biliyorum artık anne, sa ım neresi, solum neresi

A rıyan yanımdan neresi olduğunu.

Şimdi iyi biliyorum anne.

Hani geçen geldiğimde:

 uram acıyor i te,  uram demiştim de

Bir türlü s yleyememi tim ya acıyan yanımdan anne

Bak  imdi söylüyorum.  uram i te,

Sol yanımdan çok acıyor anne.

Hem de her gün acıyor anne her gün.

D n sabah annesi Ay e'nin saçlarını  rm  t .

Elinden tutup okula getirdi.

Yakası da danteldi.

Zil çalınca öptü, hadi yavrum sınıfa dedi.

Ben de a ladım,

A ladım hiç de utanmadım.

Öğretmen ne oldu dedi?

D   t m, dizim çok acıyor dedim.

Yalan söyledim anne.

Dizim acımıyordu ama sol yanımdan çok acıyordu anne.

Bugün ben de sa ım  r ls n istedim.

Babam  rd  ama onunki gibi olmadı.

Dantel yaka istedim.

Babam; "Ben bilmem ki kızım." dedi.

Bari okula sen götür dedim.

"Kızım, i ..." dedi.

Ben de bana ne dedim, a ladım.

"Kızım, ekmek" dedi babam.

Sustum ama okula giderken yine a ladım anne.

Ha, bi de sol yanımdan yine çok acıdı anne.

